

Tiểu Sử Cố Hòa Thượng Thích Thiện Thanh

(1935 – 1995)

TT.Thích Đồng Bản

---o0o---

Nguồn

<http://www.quangduc.com>

Chuyển sang ebook 31-08-2009

Người thực hiện :

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Hòa Thượng Thích Thiện Thanh, thế danh Nguyễn Văn Sắc, nguyên quán làng Phú-Nhuận-Nha-Mân, tỉnh Sa-Đéc miền Nam nước Việt, sinh Năm Ất Hợi (1935). Song thân Ngài là Cụ Nguyễn Văn Xương và Cụ Bà Huỳnh Thị Thâu.

Ngài là bậc đồng chơn học đạo. Lúc tám tuổi Ngài được Đại Lão Hòa Thượng thượng Bửu hạ Chung tiếp độ tại chùa Phước Long Cổ Tự tỉnh Sa Đéc và bôn sư của Ngài là Hòa Thượng Huệ Hòa thuộc dòng Lâm Tế gia phổ. Năm lên 15 tuổi Ngài thọ Sa Di giới với Đại Lão Hòa Thượng thượng Chánh hạ Quả, tại tổ đình Kim Huê tỉnh Sa Đéc với pháp hiệu là Không Sắc, húy Nhất Thanh.

Năm 20 tuổi Ngài thọ đại giới cùng đậu cấp bằng Hán ngữ học tại Trung Tâm Ấn Quang và Ngài giảng pháp lần đầu tiên tại Long Quang Tự đường Nguyễn Huỳnh Đức, quận Phú Nhuận (1961).

Năm 1964 Ngài được bổ nhiệm làm việc với Tổng Vụ Tăng Sự, phụ trách ngành Tăng Tịch và kiêm nhiệm Trưởng Ban Tăng Tịch cho chùa Ấn Quang. Ngài đậu tú tài toàn phần năm 1965, dạy Pháp văn tại trường Bồ Đề Chợ Lớn và du học Thái Lan do chính phủ Thái đài thọ.

Năm 1967 Ngài từ Thái Lan sanh Ấn Độ nghiên cứu các đề tài thuộc Phật Giáo Nguyên Thủy tại Viện Nalanda Pali Research Institute, Bihar.

Năm 1968 Ngài đậu bằng Cao Học Cổ Ngữ (Palyacharya) tại Đại Học Sankrit University Darbhanga.

Năm 1971 Ngài đậu thêm cử nhân và cao học Anh văn.

Năm 1976 Ngài đậu tiến sĩ tại Đại Học Magadha Gaya với luận án “A Comparative Study of the Pali Digha Nikaya and China Agama” so sánh Trường Bộ Kinh với Kinh Trường A Hàm.

Ngài còn là tác giả nhiều tác phẩm nghiên cứu có giá trị như:

- 1- Phật Giáo Ấn Độ Ngày Nay.
- 2- Phật Giáo trong Việt Nam, Ấn Độ hay Trung Hoa.
- 3- Hoàng Đế Asoka.
- 4- Bốn Đức Tánh Cao Quý của Giác Ngộ.

v.v.

Ngài được chính phủ Ấn Độ mời dạy ngữ học và lịch sử tại Đại Học Sri VekaTevana, Tirapati. Trước đó Ngài cũng đã được chính phủ Việt Nam Cộng Hòa mời về làm Viện Trưởng Đại Học Cần Thơ.

Năm 1978 Ngài từ việc ở Đại Học Sri VekaTevana, Tirapati, sang Mỹ dưới sự bảo trợ của chùa Việt Nam (Los Angeles), nhận chức Phó Chủ Tịch Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ (12/78) kiêm giảng sư của Đại Học University of Oriental Studies tại Los Angeles.

Năm 1979 Ngài nhận chức Giám đốc Trung Tâm Ty Nạn Đông Dương.

Kể từ đầu thập niên 80 cho đến nay Ngài về Long Beach, thành lập hội Phật Giáo Long Beach và xây dựng Tự Viện Phật Tử. Với ý chí phục vụ đạo pháp và hướng dẫn Phật tử sống xa thành phố Los Angeles, Ngài không quản khó khăn, tận tụy hoằng hóa độ sanh cho đến hơi thở cuối cùng. Quả thật vậy,

tuy thân xác Ngài thập tử nhất sinh ở bệnh viện nhưng tâm niệm Ngài vẫn không ngớt âu lo cho lễ Phật Đản tại chùa.

Nhưng niềm lo lớn nhất của Ngài là công việc nghiên cứu và dịch thuật đang dang dở; Ngài đã thực hiện được;

1- Tập “Nghĩ Thức Tịnh Niệm Hằng Ngày” ngắn gọn và dễ hiểu phù hợp với nhu cầu thiết yếu của giới Phật tử hải ngoại.

2- Hai tập đầu của “Kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm” in khổ lớn, trình bày hết sức mỹ thuật, tổng cộng gần nghìn trang. Đây là một công trình lớn lao đòi hỏi một sự cộng tác của nhiều học giả nghiên cứu phân tích tài liệu, Ngài viết “Khi dịch, dịch giả đã cân nhắc cẩn thận sợ rằng: “Y kinh giải nghĩa tam thế Phật oan, Ly kinh nhất tự tức đồng ma thuyết”. Vì vậy, mất quá nhiều thì giờ, dịch giả phải so sánh bản chữ Hán này với bản Sanskrit...”. Với sự hiểu biết nguyên thâm về Phật pháp của một tu sĩ công phu thiền tập với Lục Diệu Pháp Môn, với một căn bản cổ ngữ và ngoại ngữ phong phú của một học giả nghiêm túc, Ngài biết trước công việc mình cần phải làm nên thường nói: Tôi cần phải phiên dịch bộ Hoa Nghiêm vì không còn sống bao năm.

Ngài là một bậc cao Tăng đầy đủ mọi đức tính Từ bi hỷ xả, luôn luôn tận tình vì đạo, sống đơn giản, đạm bạc, tuy nghiêm với mình và khoan dung với người nhưng không chấp nhận xa hoa hay cầu thả, tuy khiêm nhường từ tốn nhưng vẫn hài hước trào phúng mà không mất lòng ai.

Tự Viện Phật Tổ là một ngôi chùa tôn, chật hẹp, tối tăm, oi bức mùa hè, ẩm thấp mùa đông, nằm giữa một khuôn viên “Chung cư bàn Cờ”. Bao nhiêu thù lao dạy học gom với tịnh tài thí chủ, thay vì xây chùa cao rộng Ngài chuyển sang mục phiên dịch và ấn tống kinh sách nên luôn luôn túng thiếu. Mãi cho đến giờ lâm chung, đệ tử mới biết Ngài mặc áo quần vá tại xứ Hoa Kỳ.

Vào lúc 10:40 ngày 18 tháng 7 năm 1995 Ngài viên tịch tại bệnh viện sau một thời gian điều trị ngắn vì chứng viêm gan đối với một cơ thể từ lâu suy nhược vì quá chăm lo Phật sự.

Mười lăm năm cuối cùng ngắn ngủi sống với kinh Hoa Nghiêm tại Tự Viện Phật Tổ chính lại là giai đoạn quan trọng nhất của cuộc đời tại thế độ sanh của một bậc đồng chơn nhập đạo.

Đôi với một bậc cao Tăng tận tụy vì đạo cho đến hơi thở cuối cùng, chúng con không có đủ tư cách cùng với khả năng để diễn đạt tư tưởng làm sao cho xứng đáng với tấm gương cao quý của một bậc Bồ Tát, nên chúng con chỉ biết cúi đầu lạy Ngài tiếp tục tế độ cho chúng con, hàng hiếu tử, nghiệp dày phước mỏng của Ngài ở Tự Viện Phật Tổ.

Môn Đồ Pháp Quyên
Kính ghi

--- o0o ---

Hết